

»Jeg forstaar, hvem De tænker paa. Men netop disse Mænds Indflydelse vil vokse stærkt i en krigersk Situation, saa heller ikke i den Henseende gaar De mod Deres egne Ønsker ved at paatage Dem denne Mission. Der er fra en vis Side i Partiet indkaldt til et privat Møde iaften, og jeg har maattet love at komme tilstede. Her vil jeg blive nødt til at give Oplysning om Enslevs Demonstration, dersom han ikke forinden bringes til Fornuft. Jeg maa derfor desværre bede Dem om at handle uden Opsættelse.«

»Et Møde? Jeg har lagt Mærke til, at Gjærup har været saa virksom i den sidste Tid. Det varsler ikke godt . . . Og et privat Partimøde? Det lyder underligt. Næsten som en Sammensværgelse. Og De har lovet at komme tilstede?«

»Jeg har mine Grunde.«

Deres Øjne mødtes uvilkaarligt; hvorpaa Ministerchefen halvt undselig slog sine ned. Fru Bertha lagde sin Haand fortrolig paa hans Arm og sagde sørgmodig spøgefuldt:

»Det er virkelig godt, Tyrstrup, at jeg kender Dem saa nøje, som jeg gør. Ellers vilde vel ogsaa jeg begynde at blive bange for Dem. — De er en modig Mand! Man skulde næsten tro, De ikke vidste, hvad Folk mener om Dem. De gaar saa rolig omkring imellem os, som om det slet ikke var Dem, der